

مبعث، پرچم علم و معرفت را برافراشت

مبعث در حقیقت روز برافراشته شدن پرچم رسالتی است که خصوصیات آن برای بشریت، ممتاز و بی نظیر است. مبعث در حقیقت پرچم علم و معرفت را برافراشت. مبعث با «إقرء» شروع شد: «إقرء باسم ربك الذی خلق» و با «ادع الی سبیل ربك بالحكمه و الموعظه الحسنه» ادامه یافت؛ یعنی دعوت همراه با حکمت. دعوت اسلامی در حقیقت گسترش و پراکندن حکمت در سراسر عالم و در طول تاریخ است؛ همچنان که مبعث، پرچمداری و برافراشته شدن پرچم عدل است؛ یعنی در میان مؤمنین، بندگان خدا و آحاد بشر، عدالت استقرار پیدا کند؛ همچنان که رسالت، برافراشتن پرچم اخلاق و الای انسانی است؛ «مبعث لأتمم مكارم الاخلاق». خدای متعال خطاب به پیغمبر می فرماید: «و ما أرسلناك الا رحمة للعالمین»؛ یعنی همه چیزهایی که بشر - در همه زمانها، در همه شرایط و در هر نقطه‌ی عالم - به آن نیاز دارد، در این مبعث گنجانده شده است؛ یعنی علم و معرفت، حکمت و رحمت، عدل و برادری و برابری؛ چیزهای اساسی‌ای که جریان زندگی سالم انسان به اینها وابسته است. حتی با این‌که در اسلام، جهاد مقرر شده است، و جهاد یعنی مبارزه با زورگویی و تجاوز - البته بعضی کسان به‌طور بدخواهانه، اسلام را به خاطر حکم جهاد، دین شمشیر معرفی کردند - اما همین اسلام می فرماید: «و إن جنحوا للسلم فاجنح لها و توكل علی الله»؛ یعنی باز آنجایی که شرایط اقتضا میکند، صلح را بر جنگ ترجیح می دهد.

بیانات در دیدار مسئولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی به مناسبت
عید سعید مبعث ۲۳/۷/۱۳۸۰

هدف بعثت دعوت به توحید بود

بعثت نبی اکرم در درجه‌ی اول، دعوت به توحید بود. توحید صرفاً یک نظریه‌ی فلسفی و فکری نیست؛ بلکه یک روش زندگی برای انسان‌هاست؛ خدا را در زندگی خود حاکم کردن و دست قدرت‌های گوناگون را از زندگی بشر کوتاه نمودن. «لا اله الا الله» که پیام اصلی پیغمبر ما و همه‌ی پیغمبران است، به معنای این است که در زندگی و در مسیر انسان و در انتخاب روش‌های زندگی، قدرت‌های طاغوتی و شیطان‌ها نباید دخالت کنند و زندگی انسان‌ها را دستخوش هوس‌ها و تمایلات خود قرار دهند.

اگر توحید با همان معنای واقعی که اسلام آن را تفسیر کرد و همه‌ی پیغمبران، حامل آن پیام بودند، در زندگی جامعه‌ی مسلمان و بشری تحقق پیدا کند، بشر به سعادت حقیقی و رستگاری دنیوی و اخروی خواهد رسید و دنیای بشر هم آباد خواهد شد؛ دنیایی در خدمت تکامل و تعالی حقیقی انسان. دنیا در دید اسلام، مقدمه و گذرگاه آخرت است. اسلام دنیا را نفی نمی‌کند؛ تمتعات دنیوی را منفور نمی‌شمارد؛ انسان را با همه‌ی استعدادها و غرایز در صحنه‌ی زندگی، فعال می‌طلبد؛ اما همه‌ی اینها باید در خدمت تعالی و رفعت روح و بهجت معنوی انسانی قرار گیرد تا زندگی در همین دنیا هم شیرین شود. در چنین دنیایی، ظلم و جهل و درنده‌خویی نیست و این کار دشواری است و به مجاهدت احتیاج دارد و پیغمبر این جهاد را از روز اول آغاز کرد.

بیانات در دیدار مسئولان و کارگزاران نظام در سالروز عید سعید مبعث

روز مبعث، بی‌شک بزرگ‌ترین روز تاریخ بشر است؛ زیرا هم آن‌کسی که طرف خطاب خداوند قرار گرفت و مأموریت بر دوش او گذاشته شد - یعنی وجود مکرم نبی بزرگوار اسلام صلی‌الله - بزرگ‌ترین انسان تاریخ و عظیم‌ترین پدیده‌ی عالم وجود و مظهر اسم اعظم ذات اقدس الهی است؛ یا به تعبیری خود اسم اعظم الهی وجود مبارک اوست و هم از این جهت که آن مأموریتی که بر دوش این انسان بزرگ گذاشته شد - یعنی هدایت مردم به سوی نور، برداشتن بارهای سنگین از روی دوش بشر و تمهید یک دنیای مناسب وجود انسان و بقیه‌ی وظایف لایتناهی بعثت انبیا - وظیفه‌ی بسیار بزرگی بود. یعنی هم مخاطب بزرگ‌ترین است؛ هم وظیفه بزرگ‌ترین است. پس، این روز بزرگ‌ترین و عزیزترین روز تاریخ است.

اگر کسی بخواهد محتوای بعثت را در چارچوب آنچه که با عقول ناقص خودمان برداشت می‌کنیم، محصور کند، یقیناً به مبعث و حقیقت بعثت و حقیقت این رسالت ظلم شده است. نمیشود محتوای بعثت پیامبر را به حدود فهم و دید ناقص ما محدود کرد؛ ولی اگر بخواهیم در یک جمله، بعثت و محدوده‌ی بعثت را - اگرچه لایتناهی است - تعریف اجمالی بکنیم، باید عرض کنیم که بعثت متعلق به انسان و برای انسان است؛ انسان هم لایتناهی است و ابعاد عظیمی دارد و محدود در جسم و در ماده و در زندگی چند روزه‌ی دنیا نیست؛ فقط محدود در معنویات هم نیست؛ محدود در یک قطعه‌ی مشخصی از تاریخ هم نیست. انسان، همیشه و در همه حال انسان است و ابعاد وجودی او، ابعاد لایتناهی و ناشناخته‌ای است. هنوز هم انسان موجودی ناشناخته است. بعثت، برای این انسان و برای سرنوشت این انسان و برای هدایت این انسان است.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام جمهوری اسلامی ایران به مناسبت عید مبعث

۲۶/۸/۱۳۷۷

قرار میگیرد

اگر ما در بین حوادث تاریخ بشر - حوادثی که برای انسان‌ها پیش می‌آید - بعثت انبیا را از همه‌ی این حوادث، در سرنوشت بشر مهمتر و مؤثرتر بدانیم - که همین هم هست، بعثت پیغمبر خاتم صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم از لحاظ اهمیت، در رأس همه‌ی حوادث بزرگ و کوچک تاریخ بشر قرار میگیرد.

هیچ حادثه‌ای از قبیل انقلابهای بزرگ، مرگ‌ها و حیات‌های ملتها، پدید آمدن اشخاص بزرگ، از بین رفتن اشخاص بزرگ و ظهور مکتب‌های گوناگون، اهمیتش برای بشریت، به اندازه‌ی بعثت‌های انبیا نیست؛ همچنان که امروز شما می‌بینید، ماندگارترین شکل‌های فکر و ذهن آحاد بشر، همان شکل‌هایی است که ادیان به آنها داده‌اند و تا ابد هم همین‌طور خواهد بود. اگر چه امروز بسیاری از کسان در عالم هستند که مستقیماً خود را در پرتو اشعه‌ی بعثت نبی اکرم قرار نداده‌اند - یعنی غیرمسلمانان - اما همان‌ها هم از برکات این بعثت، تاکنون منتفع شده‌اند.

بی‌شک علم و تمدن بشر، خلیقات نیکو در میان انسان‌ها، عادات خوب و بسیاری از این مقوله چیزها، اگر ظاهراً هم به ادیان متصل نباشد، در ریشه‌ی اصلی، جوشیده‌ی از ادیان و معارف الهی است و در رأس آنها بعثت نبی مکرم اسلام است؛ لیکن درعین حال همه‌ی بشریت - در آینده هم بیشتر - از این برکات استفاده خواهند کرد. بنابراین بزرگ‌ترین، مهم‌ترین و برجسته‌ترین حادثه در تاریخ بشر، این بعثت است.

خدای متعال به برکت اسلام، به برکت توجه به معنویت اسلام و توجه به پیام سیاسی اسلام، ما را از آن رنجها خلاص کرد؛ یعنی بعثت برای این نبود که یک عده مردم، عقیده‌ای را در ذهن خودشان حفظ کنند

و اعمال شخصی را انجام دهند، اما نظام اجتماعی، تحت حاکمیت دشمنان خدا و اندادالله باشد! بعثت آمد تا زندگی مردم را شکل دهد. بحمدالله این کار در نظام اجتماعی اسلام انجام گرفت؛ ملت ما هم آثارش را مشاهده کرد و ثمرات شیرین آن را هم چشید. بنده احساس می‌کنم که ما احتیاج داریم که در زمینه‌ی اخلاق و تزکیه و تهذیب، بر روی نفوس خودمان و نفوس دیگران کار کنیم. نوسازی معنوی نظام اسلامی و ملت مسلمان ایران، این مجاهدت بزرگ را لازم دارد و این هم یکی از پیامهای مهم بعثت است.

بیانات در دیدار با مسئولین کشور به مناسبت مبعث پیامبر گرامی اسلام (ص)

۷/۹/۱۳۷۶